

Κύριον
'Αρβανίτην
'Ανδρῶν

... ΔΑ ΜΑΣ, Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΑΣ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τὸ Γαλαξειῖο

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :
ΙΩ. Α. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ. 423.528

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Εκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν — Ἔτος 19ον — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1965 — Ἀρ. φύλλου 207

Γαλαξειδιώτικα σκίτσα

Ἀναμνήσεις — Σκέψεις — Ἰδέες

Η ΓΕΝΝΗΣΗ: Ἡ Μεγάλη Χριστιανική Γιορτή. Τὸ θαῦμα τῆς ζωῆς σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες στὴ Γῆ μας. Ἡ Γέννηση, ἡ προηγηθεῖσα σύλληψις, ἡ ἐκλογὴ σὰν Μητέρας τῆς ἀμώμου καὶ ἀχράντου Μαρίας, ἡ ταπεινὴ φάτις, οἱ μάρτυρες στὴ γέννηση τῶν βοσκῶν, τῶν προβάτων, τὸ ἀστρο,, οἱ 3 Μάγοι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ θρόνοι, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως ΑΛΗΘΕΙΑ, ἐκπλήρσασαν, ἐκστασιάζουν καὶ συνθέτουν τὸ ξεκίνημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ πάνω σ' ἓνα ἀσάλευτο καὶ πανύψηλο μέχρι οὐρανοῦ θάβρο, στήθηκε ἡ πίστις, τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς καὶ τὸ διδάγμα τῆς νέας τότε θερησεῖας, ποὺ ξαφνικὰ καὶ ἐκθαμβωτικὰ ἀκτινοβολήθηκε καὶ ζέστανε τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων αἰχμάλωτες μέχρι τότε στὸ πρῶτο πρὸς τῆς ψευτιάς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ ξαφνικὸ στὸ κενὸ τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς ποὺ μέχρι τότε τὴν παράδερναν ἡ ἀγωνία, τὸ ἀγνωστο, ὁ πόνος καὶ τὰ εἶδωλα, μπῆκε ἡ ζωοποιὸς πίστις, ἡ

πεποιθήση, τὸ χειροπιαστὸ τῆς ἀλήθειας, ἡ χαρὰ τῆς ἀγάπης καὶ τὸ φῶς τοῦ Νέου Διδασκάλου. Καὶ μὴ καινούργια Διδασκαλία, ποὺ σὲ λίγο ὀπλώθηκε σ' ὅλο τὸν τότε γνωστὸ κόσμο, μετὰ ἀπλὰ τῆς ἁγίας ξεπέρασε τὶς μεγάλες θεωρίες τῶν σοφῶν καὶ ξετίναξε τὶς πονηρίες τῶν σοφιστῶν. Ἔτσι ξεκινῶντας ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς μετὰ τοὺς 12 ἑπτάδες τοῦ ξεπερῆσε τὸ μῖσος καὶ τὴ μεγαλόσχημη σοφία. Καὶ ὁ Διδάσκαλος, μετὰ τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του καὶ τῆς θυσίας του, θεμελίωσε τὴ πίστις στὸ στοχασμὸ καὶ στὸ Λόγο Του ποὺ ἔνιαν ἀνάγκη καὶ βίωμα στὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ τελειωθῇ καὶ αὐτὸς σὸν τὸν Θεὸ καὶ Χριστὸ μας, σύμφωνα μετὰ τὴν Ὁραία παραίνεσί Του. Καὶ ἔτσι ἰδρύθηκε χωρὶς σχολῆς, χωρὶς στοχασμοῦ, ἀφορισμοῦ καὶ χωρὶς μεγάλους λόγους, ἀλλὰ μόνον γαλήνια χαρούμενα μετὰ ἀπλὰ λόγια ἡ νέα Ἐρησεία τῆς Ἀγάπης, τῆς Ὁμορφιάς καὶ τῆς Ἀνθρωπιάς, ὁ Χριστιανισμὸς...

ΑΚΑΜΨΙΑ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤΙΣΜΟΣ: Εἶναι πολλοὶ ποὺ εἶναι ἀδιάλλακτοι στὶς σκέψεις τους, στὶς ἀποφάσεις τους καὶ ἀνυποχώρητοι στὶς ἰδέες τους. Καὶ εἶναι συνήθως αὐτοὶ ποὺ ἀκαμπτα δογματίζουν μετὰ τὴν ἀπαύτητα τῶν δογμάτων τοῦ πιστεύουν. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὅλοι αὐτοὶ εἶναι στὸ βάθος ἄρρωστοι, δυστυχισμένοι καὶ μοιάζουν σὰν ξύλινοι καὶ ἴσως - ἴσως σὰν ψυχικὰ πεθαμένοι καὶ καταδιωγμένοι ἀπ' τὴ ζωὴ. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἢ δὲν ἔχουν γνωρίσει: ἢ ἔχουν παρεξηγήσει τὴν οὐσία τῆς ζωῆς πάνω στὸ πλανήτη μας. Καὶ εἶναι νὰ τοὺς λυτῶσαι. Καὶ θέλω νὰ τοὺς πῶ ὅτι μέσα σὲ μιὰ ζωὴ, ποὺ πραγματικὰ διαρκεῖ 15—20 χρόνια γιὰτὶ καὶ ἂν ζήσουμε ὡς τὰ 80 πρέπει ν' ἀφαιρέσουμε τὰ πρῶτα 30—40 τῶν προσπαθειῶν μας γιὰ νὰ δημιουργήσουμε μιὰ παρουσία στὴ κοινωνία καὶ γύρω στὰ τελευταῖα 20 ποὺ μᾶς βασανίζουν οἱ ἀρρώστειες τὰ ἀκαμπτα δόγματα μᾶς κάνουν σκληροὺς μέχρι τοῦ γελῶου, ἀφοῦ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ: Ἄκουσα πολλές φορές πῶς ὀρισμένοι ἄνθρωποι χαρακτηρίζονται ἥρωες, ἔντιμοι, εὐθεῖς κ.λ.π. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι καὶ ἐγὼ βρίσκω ἀληθινούς καὶ τετυχημένους πολλὰς φορές τοὺς χαρακτηρισμούς αὐτούς. Ἀλλὰ σκέφτηκε κανεὶς τὴν ἐξήγησι καὶ τὰ αἷτια αὐτῶν τῶν ἰδιοτήτων; Καὶ ὅμως ἐνῶ ἐξωτερικὰ φαίνονται οἱ ἔντιμοι, ἢ οἱ ἥρωες, νὰ εἶναι ὅμοιοι ἐν τοῦτοις ὄχι σπάνιες φορές τὰ γενεσιουργὰ αἷτια διαφέρουν. Εἶναι ἔπιμος ὁ Α ἀπὸ βικωματικὴ ἀνάγκη. Εἶναι ὅμως καὶ ὁ Β ἔντιμος ἀλλὰ ἀπὸ σκοπιμότητα.

δὲν ὑπάρχει χρονικὸς χάρος μιᾶς ἐστὼ σχετικῆς ἐφαρμογῆς. Ἄν ζούσαμε 400 καὶ 500 χρόνια θὰ μπορούσαμε νὰ δοκιμάσουμε καὶ τὴν ἀκαμπτία τῶν δογμάτων. Ἀλλὰ τώρα... Ἄλλως τε τὸ δόγμα καὶ ἡ ἀκαμπτία εἶναι κάτι τὰ ἀπόλυτα. Καὶ ἀπάντη ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει στὴ ζωὴ... Ἐπὶ ἀντίθετα τὸ ἀληθινὸ ποὺ ὑπάρχει εἶναι τὸ αἶσθημα, ἡ καρδιά, ἡ ὁμορφία. Καὶ ἂς μὴ λησμονοῦμε χίλια δυὸ παραδείγματα, ὅπως τοῦ Ναπολέοντος ποὺ χάρισε τὴν ἐλευθερία στὴ Πολωνία πρὸς χάριν τῆς ἀγαπημένης του Πολωνέζας κεμμίσσης καὶ τοῦ μεγάλου σοσιαλιστοῦ καὶ ἀνθρωπιστοῦ Ζωρὲς ποὺ διεκήρυξε ὅτι ὑπὲρ τὰ δόγματα καὶ τὰ συστήματα τῆς ζωῆς στέκουν τὰ αἰσθήματα, ἡ καρδιά, ἡ ἀγάπη, ὁ αἶκτος, ἡ ἀνθρωπία. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀφορισμὸς τοῦ Οσκάφ Ουάιλντ ὅτι δὲν ὑπάρχει στὴ ζωὴ σωστὸ καὶ μὴ σωστὸ, ἀλλὰ ὁμορφο καὶ μὴ ὁμορφο, παρῶντι ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Εἶναι ἥρωας ὁ Α ἀπὸ ἀξιοπρέπεια καὶ ἀπὸ αἶσθημα παλληκαρίας. Ἔγινε ὅμως καὶ ὁ Β ἥρωας ἀπὸ ἀνάγκη τῆς στιγμῆς καὶ ἴσως - ἴσως ἀπὸ δειλία ἢ ἀπὸ αὐτοσυντήρηση. Μποροῦσα τέτοιες παράλληλες ἰδιότητες νὰ ἀραδιάσω πολλές, ἀλλ' οὐ μὲ λυτῶσαν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ὁ μικρὸς χάρος τῆς ἐφημερίδος μας. Αὐτὰ ὅμως τὰ λίγα ποὺ γράφω ἂς γίνουν πολῦτιμος ὁδηγὸς σὲ ὅλους μας γιὰ νὰ ζυγίζουμε ἀνάλογα καὶ πετυχημένα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀνυστρέφόμεθα...

ΛΟΓΑ Εἰς τὴν ἱστορίαν Θεοῦ
ΚΑΙ Εἰς τὴν εἰρήνῃ εἰς ἀπορωτοῦς ἑαδοκίαν

Χριστὸς Γεννᾶται...

Τοῦ κ. Παν. Θ. Πορτοῦλα

Ὁ ἕμνοδὸς μετὰ τὸ «Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ ποὺ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς» προβάλλει τὶς φτωχικὲς συνθήκες ποὺ γεννήθηκε ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου σὰν φτωχὸν διδάγμα ταπεινοφροσύνης. Καὶ ὅλοι οἱ πιστεύοντες καλοῦνται, μετὰ τὸν στοχασμὸ τῆς μνήμης νὰ ἀναθυμηθοῦν ποὺ γεννήθηκε ὁ Χριστὸς, ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας, ὁ υἱὸς τοῦ Ὑψίστου ὁ γλυκὺς διδάσκαλος τῆς συγγνώμης ὡσὰν ὁ ταπεινότερος θνητὸς. Πτωχοὶ καὶ ἀγαθοὶ ποιμένες ἦσαν οἱ πρῶτοι προσκυνητὰ τοῦ Θεάνθρώπου, οἱ πρῶτοι κήρυκες τῆς ἐνανθρωπίσεως ἐκείνου ποὺ ἔμελε νὰ ἀλλάξῃ τὸν ροῦν τῆς ζωῆς.

Εὐρήκε ὁ Θεάνθρωπος ἓνα κόσμον εἰδωλολάτρη, κενὸ καὶ ἄπιστο. Ἐνα κόσμον νεκρὸ καὶ χωρὶς ἔννοια. Καὶ στὶς γηρασμένες φλέβες του ἐφύσηξε καινούργια ζωὴ. Ὁδήγησε τὸν ἄνθρωπο στὸ δρόμο τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας, στὸ δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπιάς. Κατήργησε τὰ εἶδωλα καὶ τὴ δουλεία καὶ μετὰ τὴν Ἁγία φωνὴ τῆς Θεομήτορος ἐξέφωξε τὴ θέση τῆς γυναίκας. Ἔδωσε χαρὰ στὸ παιδί προστασία στὸ ὄρφανό, θεραπεία στὸν ἄρρωστο καὶ παρηγοριά στὸν καταδιωγμένον καὶ κατα-

φρονεμένον. Βασάλωσε βαθεῖες πλῆγες καὶ σκόρπισε παντοῦ τὴν ἀγάπην καὶ ἀδελφωσύνην. Ἀκτινοβόλησε καὶ ἐδίδαξε τὸν παραπαίοντα ἄνθρωπο καὶ μετὰ τὴ θεία παραίνεσι τὸν ἐκάλεσε νὰ γίνῃ τελείως κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἐκκοιῶσε πῶς μόνον κοντὰ στὸ Θεὸ καὶ στὴν Χριστιανικὴ διδασκαλία εἶναι δυνατόν νὰ καλλιεργηθοῦν οἱ ἀρετὲς ἐκεῖνες ποὺ δίδουν κάποιο νόημα στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Εἴμασπε στὶς παραμονὲς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος. Κάθε χρόνο, τὸν καιρὸ αὐτό, μᾶς δίδεται μιὰ πρῶτης τάξεως εὐκαιρία.

Οἱ ἀδιάφοροι ἂς ἀφυπνισθοῦμε μετὰ τὶς Χριστουγεννιάτικες καμπάνες. Οἱ χλιαροὶ ἂς ζεσταθοῦμε πλησιάζοντας σπὴν φάτις τοῦ λυτρωτοῦ μας. Οἱ ἀποξενωμένοι καὶ παραπλανημένοι ποὺ περιφέρουμε τὰ βήματά μας ἄσκοπα καὶ ἄστοχα, ἂς τὰ κατευθύνουμε πρὸς τὴν Βηθλεὴμ. Καὶ οἱ ἄπιστοι ἂς γυμνάσουμε τὸ εἶναι μας μετὰ πίστις. Καὶ ὁδοιποροῦντες πρὸς τὴ φάτις ἂς προσφέρουμε στὸ θεῖο Βρέφος τὰ πρῶτα δῶρα. Τὸ χρυσάφι τῶν καθαρῶν λογισμῶν τὸν λίβανον τῆς ψυχικῆς κατανύξεως καὶ τὴν σμύρνα τῆς ἐγκρατείας.

ΑΠΟ πολλοὺς ἀναγνώστας μᾶς διημερεύη ἡ ἱκανοποίησις των εἰς τὴν εἰς τὸ φύλλον μας τοῦ Ὀκτωβρίου λογοδοτικὴν παράθεσιν τῶν προσφορῶν τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὸ Γυμνάσιον. Διὰ τὰ ὀλοκληρωθῆ ὅμως ὁ κύκλος τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων τῶν τέκνων τῆς Γενετήρας μας ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν σήμερον τὰς προσφοράς καὶ τῶν ξενητεμένων μας καὶ ἐιδικώτερα τοῦ ἀδελφοῦ συλλόγου ἐν Νέα Ὑόρκῃ «Οἰάνθη» σημειοῦντες ἰδιαίτερως τὴν ἀναπτυχθεῖσαν καὶ εἰς παλαιότερους χρόνους πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Εὐθυμίου Κωστέλλου, πολυτίμου κατὰ τὰ ἔτη 1929—1932 συνεργάτου τῆς πρώτης πατριωτικῆς μᾶς ἐφημερίδος «Γαλαξειδιωτικῆ». Βασίλειος καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους οἱ ξενητεμένοι μᾶς καὶ ἡ «Οἰάνθη» οὐδέποτε ἔπαυσαν τὸ ἐνδιαφερόντων καὶ εἶναι γνωστὰ αἱ προσφοραὶ των καὶ πρὸς τὸ Γαλαξειδίον καὶ πρὸς τὸν Σύνδεσμον καὶ ἰδιαίτερως τοῦ φλογεροῦ συμπολίτου μᾶς καὶ φανατικοῦ φίλου καὶ ἐνισχυτοῦ τοῦ Συνδέσμου μᾶς κ. Ἰωάννου Μιχαηλοῦ.

ΟΥΤΩΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ σημειούμεν: 1) Τὴν προσφορὰν τῶν ξενητεμένων μᾶς ἐν ἔτει 1929—1940, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τότε «Γαλαξειδιωτικῆς» καὶ ἐράνου ἐν Ἀμερικῇ, ὀκτακοσίων δολλαρίων ὑπὲρ τῆς ἀναδασώσεως καὶ τῆς φιλοδοσιακῆς Γαλαξειδίου μετὰ πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Κωστέλλου. 2) Τὴν κατὰ διαφόρους δόσεις εἰσφορὰν τῶν ἰδίων διὰ τὴν ὑδρευσίν Γαλαξειδίου δέκα χιλιάδων δολλαρίων κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. 3) Εἰσφορὰν ἑπτακοσίων εἰκοσὶ ἐννέα δολλαρίων ἐν ἔτει 1960 ὑπὸ τῶν ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Νοσοῦ Ἀγίου Νικολάου. 4) Ὁμοίαν εἰσφορὰν πεντακοσίων δολλαρίων ἐν ἔτει 1961 ὑπὸ τῶν ἰδίων διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Νικολάου—Ἀγίας Παρασκευῆς. 5) Ἐτέραν εἰσφορὰν ὀκτακοσίων δολλαρίων ἐν ἔτει 1964 ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε οἱ ξενητεμένοι μᾶς ὡς ἡ «Οἰάνθη» προσῆλθαν ἀρωγοὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος μᾶς καὶ ἀνήκει εἰς αὐτοὺς ὁ πατριωτικὸς ἔπαινος.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ὅπως αἱ δωρεαὶ κατευθύνονται πρωτίτως εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Σύνδεσμον μᾶς ποὺ ἀξιοποιεῖ καὶ συντονίζει κατὰ τὸν ἀποδοτικώτερον τρόπον καὶ τὸ εἰλαχιστον προσφερόμενον ποσὸν καὶ διὰ τοὺς ἀπόρους συμπολίτας καὶ δι' ἔργα εἰς τὴν Πατρίδα. Ἐκεῖ εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν ἀσκει τὸ Μάριον διότι καὶ νοσηλείαν εἰς τοὺς

νηφ/ση: Ηλίας Π. Κοιμπαρούλης

Κοινωνική Ζοή ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Πεννιές - Ειδήσεις - Υποδείξεις
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ε.Κ.

άπόρους προσφέρει και είδη επενδύσεως και χρηματικά βραβεία και βιβλία χορηγεί εις πτωχούς συμπολίτας και μαθητάς. Περί τών χορηγιών μάλιστα τούτων καλόν είναι να προβαίη τὸ Μάμειον εις δημοσιεύσεις καὶ ἀπὸ τών στηρίξιν μας τὰς ὁποίας προσφέρμεν, ὡς καὶ ὁ φιλανθρωπικὸς σύλλογος, ὁ ὁποῖος τελευταίως ἔχει Πρόεδρον τὴν ἑξοχὸν καὶ συνετήν Γαλαξειδιώτισαν Κυρίαν Εὐσταθίαν Χαυλοπούλου.

ΤΟ ΑΛΣΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΑΝΑΣ εἶναι ἀλληλένδετα. Ἡ μεταβολὴ τῆς Πατρίδος μας, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος τῆς, τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς, τὸ μεγάλο Ἄπυρ τῆς διὰ τὴν προδολήν τῆς ὡς θερῆτρον, ὀφείλεται εἰς τὸ Ἄλσος. Καὶ τὸ Ἄλσος ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸν φανατισμὸν καὶ τὸν ἔρωτα ἐνὸς Γαλαξειδιώτου πρὸς τὸ πράσινον. Τοῦ ἀληθμονήτου Γεωργίου Καμμένου Ἀγάνα. Ἡ ὑπάρχουσα ἐξ ἀσβέστου στήλη εἶναι ὑποτιμητικὴ διὰ τὸ μέγα ἔργον τοῦ Ἀγάνα. Μόνον ἡ μαρμαρίνη προτομὴ τοῦ θῆ πιμῆση καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς Γαλαξειδιώτας. Καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Ἀγάνα θὰ ἀκτινοβολῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Γενετήρας του πρὸς τὸ ἄξιον τέκνον τῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ διδάσκη εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ τί δύναται νὰ πράξῃ ἕνας ἄνθρωπος. Καὶ ἔτσι ὁ Ἀγάνας καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του θὰ ἀποτελεῖ φάρον φωτεινὸν καὶ παραδειγμα διὰ τοὺς ἐπιγινόμενους. Μὲ πλήρη συνείδησιν τῆς σημασίας τῆς τιμῆσεως συνιστῶμεν καθολικὴν συμμετοχὴν τῶν Γαλαξειδιωτῶν εἰς τὰς εἰσφορὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μαρμαρίνης προτομῆς τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Ἄλσου. Ἡ ὅσον τὸ δυνατόν εὐρυτέρα συμμετοχὴ μὲ οἰονδηῖοτε, ἔστω καὶ ἐλάχιστον ποσόν, θὰ δώσῃ τὴν ἀληθῆ ἑνωσίαν τῆς Παναγαλαξειδιωτικῆς εὐγνωμοσύνης, πολὺ σημαντικώτεραν ἀπὸ τυχὸν μεγάλην δωρεάν ἐνὸς ἀτόμου.

ΤΑ ΟΣΑ ΕΙΠΩΘΗΣΑΝ κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Κοινοτικοῦ μας Συμβουλίου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ υἱοθετήθησαν ὑπὸ τῶν κοινοτικῶν συμβούλων, ἀποτελοῦν ὄχι μόνον ἐπιβεβλημένην δικαιοσύνην τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς τιμὴν καὶ ἐπαινετὴν καὶ θαρραλέαν ἐκδήλωσιν δι' αὐτοὺς ποὺ τὰ εἶπον καὶ τὰ υἱοθέτησαν. Τὸ νὰ ἀναγνωρίζῃ κανεὶς ἕνα λάθος του, μίαν παράλειψιν, μίαν ἐσφαλμένην ἰδέαν του εἶναι εὐπρέπεια. Ἄλλὰ τὸ νὰ προχωρῇ καὶ πέραν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπαυῆ τὸν ἀντιθέτως σκεπτόμενον ἀποτελεῖ γενναϊότητα. Καὶ αὕτη τὴν γενναϊότητα σημειοῦμεν εἰς παρήγορον δείγμα ἀλλαγῆς, διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος μας, νοστροπίας.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ παρακολουθεῖ με συγκίνησιν καὶ ἀγάπην τὴν πορείαν τῆς ἀσθενοῦς ἐνὸς ἐκλεκτοῦ Γαλαξειδιώτου καὶ ἐπιφανοῦς ἡγέτου εἰς τὸν ναυτικὸν συνδικαλισμὸν κ. Ματθαίου Πετρούλη καὶ εὐχεται εἰς τὸν Θεόν διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς υγείας του. Ἡ σήμερον δημοσιευμένη εἰδήσις περὶ τιμῆσεώς του διὰ τοῦ Ναυτικοῦ μεταλλίου ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας του ὡς γενικοῦ γραμματέως τῆς Π.Ν.Ο. ἄς συμπέσι μετὰ τὴν ἑναρξὴν τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΑΝΤΛΙΑΣ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν Κοινότητα Γαλαξειδίου ἀνήγγειλεν ὁ πρῶτος διὰ τοῦ δημοσιευμένου σήμερον ὑπ' ἀριθ. 4) 1.12.1965 πρωτοκόλλου ἐγγράφου του πρὸς τὴν Κοινοτικὴν Ἀρχὴν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μᾶς ἐδήλωσε προφορικῶς ἐν Ἀθήναις ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συγκαλέσῃ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον εὐγνωμόνως θὰ ἀποδεχθῇ τὴν

ΓΑΜΟΙ
— Ο συμπολίτης μας πλοίαρχος κ. Σταύρος Χαρ. Δάνδουρας καὶ ἡ Δίς Φούλη Ν. Ἀγγουρά, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, εἰς τὰς 11—12—65 εἰς τὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Ἀθηνῶν. Παράνυμφοι παρέστησαν: ὁ κ. Ντίνος Μητρόπουλος, ἡ κ. Νικολ. Ἀγγουρά καὶ ἡ κ. Τάσου Μπράτσου.

ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΧΘΟΥΝ ΕΠΙΣΚΕΦΕΙΣ
Ὁ κ. Ἰωάννης Μπέρτσης δὲν ἐορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις, λόγω πένθους.
Ἡ Δίς Ἰωάννα Δεδούση δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ τῆς ἑορτῇ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
Ἀπέκτησαν δίπλωμα Α' πλοίαρχου: Λουκάς Ι. Ἀνδρέουπουλος, Κων. Παπαδόπουλος καὶ Δημ. Μιχόπουλος. Β' Πλοίαρχου: Σταύρος Χαρ. Δάνδουρας. Γ' Πλοίαρχου: Νικόλαος Δρ. Δροσόπουλος καὶ Ἰωάννης Ν. Ἀγραφιότης. Α' Μηχανικοῦ: Γεώρ. Ι. Μπαγουλῆς.

ΔΩΡΕΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Ὁ κ. Σωτήριος Τσέτος προσέφερε δρχ. διακοσίας εἰς μνήμην τοῦ συγγάμβρου του Λαζάρου Ἀγγουρά ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου.
Ὁ κ. καὶ κ. Μέμου Λάλου προσέφερον δρχ. πεντακοσίας διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου εἰς μνήμην τῆς μητρὸς των Εὐαγγελίας Μαριλά.

Ὁ κ. Ἰωάν. Λούριος προσέφερον δρχ. πεντακοσίας εἰς μνήμην τῶν γονέων του καὶ τῆς ἀληθμονήτου ἀδελφῆς του Λέλας, ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ τῶν ἀνάληψιν τῆς λειτουργίας τῆς ἀντιλίας. Ὑπενηθμιζόμεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν, διὰ νὰ προλάβωμεν τυχὸν ὀνατιμῆσιν. Ἄνευ λήψεως τοῦ πρακτικοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται ὁ Σύνδεσμος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγοράν.

ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΜΕΛΙ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ καλλίτερον εἰς ἄρωμα καὶ εἰς γεῦσιν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Πολλοὶ ποὺ διαφημίζουν μέλι ἄλλων περιοχῶν καὶ πόλεων ἀγοράζουν μίαν μικρὰν ποσότητα ἀπὸ τὸ Γαλαξειδί καὶ τὸ ἀναμιγνύουν με ἄλλα μέλια πολὺ κατώτερας ποιότητος καὶ τὸ χαρμάνι αὐτό, ποὺ λαμβάνει κάπως ἄρωμα ἀπὸ τὸ Γαλαξειδιώτικο, τὸ πωλοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὡς ἐκλεκτὸν προϊόν των κλπ. Δὲν γνωρίζομεν τί ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν περισσότερας παραγωγῆς μελιού εἰς τὴν πατρίδα μας. Ἄλλ' ὅποιαδήποτε ἐμπόδια ὑπάρχουν πρέπει νὰ ξεπερασθῶν καὶ νὰ γίνῃ συστηματικὴ μεγαλύτερα παραγωγή καὶ ἐπιτακτικὴ διαφήμισις δι' ὅλων τῶν μέσων ἐπικοινωνίας. Ἔτσι θὰ διαφημισθῇ καὶ τὸ Γαλαξειδί ποὺ θὰ ἀποκτήσῃ μίαν νέαν σοβαρὰν πηγὴν πλοῦτου.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ προαναγγέλλονται ἀπὸ διάφορα Σωματεία ἐκδηρῶμαί εἰς τὸ Γαλαξειδί. Ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχουν διατεθεῖ 4 πούλμα. Ἐάν εἰς τοὺς ἔθνους ἐκδρομῆς προστεθοῦν καὶ πολλοὶ οἰκογένεια συμπολιτῶν ποὺ ἐτοιμάζονται νὰ μεταθοῦν διὰ νὰ ἐορτάσουν εἰς τὴν Πατρίδα, ὑπολογίζομεν ἀσυνήθη κίνησιν καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι μας ἄς τὸ λάβουν ὑπὸψη τῶν διὰ τὴν ἀρτίαν ὑποδοχὴν κυρίως εἰς τράφιμα.

θρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.
* Ἡ κ. Ἐλευθερία Λούμου προσέφερε δρχ. ἑκατὸν πενήκοντα εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς, Κων)πίνου καὶ Αἰκατερίνης διὰ τοὺς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Μπεναρδοπούλου Παναγιῶ 1956 δρχ. 50, Σκουλαφίκης Γεώργιος 1964 -65 100, Σπίνος Φραγκίσκος 1965 50.
Ἰωάννης Μπιτζῆλος 1960, 61, 62 δρχ. 150, Σωτήριος Τσέτος 1966 50, Λάζαρος Ἀγγουράς 1963, 64 100, οἰκογ. Λαζάρου Ἀγγουρά 1965, 66 100, Ἀπόστολος Παντελής 1964 - 65 100.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Τσέτος Σωτήριος 1966 δρχ. 50.
(Ἐφημερίδος - Συνδέσμου)
Γουργουρῆς Ἡλίας 1965 δρχ. 100, Ἀναστάτος Λεβαντῆς 1965 100 Πορτοῦλας Παναγιώτης 1966 100.
Νικόλαος Χατζῆς 1965 δρχ. 100, Νικόλαος Χατζῆς 1966 100, Γιούλα Γούλαρη 1966 100.

ΠΕΝΘΗ ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΣ

Τὴν ὄην τρέχοντος μηνὸς ἀπέβιασε καὶ ἐκηδεύθη ἕνας ἐκλεκτὸς Γαλαξειδιώτης, Ὁ Λάζαρος Ἀγγουράς. Ἐτάφη εἰς τὰ χάρματα τοῦ Κορυθαλλοῦ, τῆς πολιτείας αὐτῆς τοῦ εὐρυτέρου Πειραικοῦ Χώρου, στήν ὁποία ἔζησε συνεχῶς μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἀπὸ τοῦ Ἀστυνομικῶν σώμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε ἐπίλεκτον ἀξιωματικὸν μέλος. Ἐκεῖ ἔδρασε ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἀναδείχθη ὄχι μόνον ὡς διεκτεταμένος παλίτης καὶ ἀριστος οἰκογενειάρχης, ἀλλὰ καὶ ὡς δημόσιος ἀνὴρ, διότι κατ' ἐπανάληψιν ἐπιμήθη ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του τῆς δευτέρας πατρίδος του, ἐκλεγείως ὡς τοπικὸς ἄρχων, δήμαρχος τῆς πόλεως.
Εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ δημοτικὴν ἱστορίαν τοῦ Κορυθαλλοῦ ὁ Λάζαρος

ΓΑΛΑΞΙΔΙ. (Τοῦ ἀντ)τοῦ μας).
Ἀπὸ τὰς 28 Νοεμβρίου ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς βροχερὸν καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ μέχρι τῆς Γκιώνας εἶναι φορτωμένος με μολυβία σύννεφα. Βροχὲς συνεχῶς καὶ πότε μὲν ἡρεμῆ πτώσι, πότε με σοροκαλεβάτε τοῦ ἀναποδογύριζε τὰ πάτα, ἐνὼ τεράστια κύματα ἤρχισαν νὰ σπάζουν στὸν μῆλο καὶ στὶς γύρω ἀκρογιαλίες. Τὰ δὲ νησάκια ἐδέχονταν συνεχῶς τεράστια κύματα.

Ἀποτέλεσμα τῆς κοκκοκαρίας ὑπῆρξε, ὅλα τὰ πλεούμενα ἀνὰ τὸν Κορινθιακὸ νὰ σπεύσουν νὰ βροῦν ἄσυλο στὸ ἤρεμο λιμάνι: μας καὶ νὰ βγοῦν τὰ θαλασσοβρεμένα κορμὰ τῶν ναυτικῶν, νὰ δέσουν γερεὲς πριμάτσες καὶ νὰ πάνε κατ' εὐθείαν στὶς ταβέρνες νὰ τοὺς ζεστάνει τὸ κρασί.

Ἄν πῆς γιὰ τὶς ντόπιες βαρκούλες μας τῶν φτωχῶν ψαράδων μας, ὅλο γεμίξαν καὶ ἀδειάζαν ἀπ' τὴ βροχῇ.

ἈΛΛΑ ἌΝ ὁ Βορριάς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῶν ναυτικῶν μας γιὰ τὸ Σαλωνίτικο κατεβάζει κρῦο

καὶ ἀέρα ποὺ περνοιάζει τὰ κόκκαλα ἐξ ἄλλου παρουσιάζει ἕνα ὁμορφοθέαμα καὶ ὁμορφαίνει τὰ βραχάκια καὶ τὶς ἀκρογιαλίες μας. Ἰδίως τῆς περιοχῆς τοῦ κεντριοῦ ὅπου πανύψηλα κύματα σηκώνονται με ὀρμὴ καὶ σπάζουν στοὺς βράχους. Ἦταν σφοδρὸτάτη ἡ κακοκαιρία καὶ ἀπὸ τὸ ἐνταῦθα Λιμεναρχεῖον εἶχεν ἀπαγορευθῆ ὁ ἀπόπλους παντὸς σκάφους ἐπὶ 2 ἡμέρων.

ἈΠΟ ΤΑ ΓΥΡΩ χωρὶα πτηνοτρόφοι γέμισαν τὴν πόλιν μας ἀπὸ πουλερικά, ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἐορτῶν πρὸς 20 καὶ 18 τὸ κιλό ζωντανά, ἐνῶ οἱ χοιροβοσκοὶ ἐτοίμαζον μαζί με τοὺς ποιμένες τοὺς ἀμνοὺς καὶ τὶς γουρσοποθῆες, οἱ ὁποῖες θὰ καταναλωθοῦν εἰς τὰς ἐορτάς. Ἡ τιμὴ τῶν ἀμνοῦ κυμαίνεται μεταξὺ 48—50 δρχ. κατὰ κίλὸν κι' ἔχει ὁ Θεός... Πάντως προβλέπεται ἐπάρκεια σφαιγγίων ὡς καὶ φρούτων.

ἈΦΙΚΕΤΟ ἐνταῦθα ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Κ. Κανελλόπουλος, ὅστις ἔλθων εἰς ἐπιφάσ μετὰ τῶν κ.κ. Ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μας Λυκείου, Κοιν. Ἀρχῆς καὶ τῆς δωρητήρας κ. Ζωῆς Τσιγγοῦνη καὶ παρουσία ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ συνεζήτησε τὸ θέμα τῶν ἀφορῶν τὴν ἀνεγερσιν νέου Ναυτικοῦ Λυκείου εἰς τὴν ἔσθιν «Ροζίκι».

ΤΗΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἐωρτάσθη εἰς τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, παρὰ τὴν νησίδα ἁγίου Γεώργιος ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Πλήθους πιστῶν συνέρρευσε ἐκεῖ, ἔθνα μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβίας παρηκολούθησε τὴν θείαν λειτουργίαν.

ἈΦΙΚΟΝΤΟ καὶ ἀνάλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ νέοι καθηγηταὶ τοῦ Ναυτικοῦ μας Λυκείου, ἡ γυμνάστρια κ. Μορίνα Παπαδά - Κούνουπα καὶ ὁ φιλόλογος κ. Στυλιανὸς Μαρσάσης. Τοὺς εὐχόμεθα καλῶς ἦλθων.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ Ἱατρεῖον τῆς πόλεως μας μετεφέρθη εἰς νέον οἶκον ἀνωθεν τοῦ λιμεναρχείου μας, ὅπου ὁ Κοινοτικὸς ἱατρὸς θὰ δέχεται.

Ἐπιταγαὶ καὶ συστημέναι ἐπιστολαὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς: κ. Γεώργιον Μακρῆν, διὰ τὸν Σύνδεσμον Γαλαξειδιωτῶν - Καραϊσκού 111 - Πειραιᾶ. Τηλέφωνον Συνδέσμου 4 2 3. 5 2 8

Προσφοραὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν

Ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ Ναυδρίου τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν προσέφερον:
1) Μητάκος Μπέτσος εἰς μνήμην τῆς μητρὸς του Δραχ. 200.
2) Κυριάκος καὶ Βούλα Καπάτσου εἰς μνήμην τῆς μητρὸς των δρχ. 500.
3) Κυριάκος καὶ Ρένα Ἀρβανίτου εἰς μνήμην Ρηγούλας Κ. Κατσανάκη Δραχ. 500.
4) Εὐστάθιος Ἀναστ. Κωστέλλος εἰς μνήμην τῆς θεᾶς του Ρηγούλας Κατσανάκη Δραχ. 100.
5) Φρόσω Κωστέλλου εἰς μνήμην τῆς θεᾶς τῆς Ρηγούλας Κατσανάκη Δραχ. 100.
6) Κων. Γ. Κασιμίπας δρχ. 1.000

Προσφοραὶ ὑπὲρ Παναγίας τῆς Κουτουριώτιδος

Ὑπὲρ τῆς Μονῆς Παναγίας τῆς Κουτουριώτιδος ἀπέστειλαν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ:
1) Ἀναθάλια Βασταρδῆ Δολλ. 5, 2) Ἀστέρω Πατρινοῦ Δολλ. 20, 3) Παρ. Ζέρβα Δολλ. 5, 4) Μίς Γ. Σεβδαλή Δολλ. 5, 5) Κούλα Χαρτοφύ-

ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
"ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΝ"
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Σ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ
Μπουμπουλίνας 15
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Τηλ. 473.446
Εὐχεται πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατεῖαν του Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος

10, 14) οἰκογ. Καράκη Δολλ. 5, 15) οἰκογ. Καράγαν Δολλ. 5, 16) οἰκογ. Παλούδη Δολλ. 10, 17) οἰκογ. Ροδάκη Δολλ. 5, 18) οἰκογ. Παυλῆ Δολλ. 5, 19) οἰκογ. Κέβγος Δολλ. 3, 20) οἰκογ. Στοματέλου Δολλ. 1. Θερμὰς εὐχαριστίας
Ὁ Προστάθμενος τῆς Μονῆς Ἰωάννης Παπαϊωάννου

ΘΑ ΣΕ ΛΑΤΡΕΥΩ Σ' ΟΛΗ ΜΟΥ ΤΗ ΖΩΗ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΙΝΑΣ ΧΑΤΖΗ

Β'
Η ιστορία κράτησε ένα δόξακλιο απόγευμα. Του έδωσε το μικρό ημερολόγιο και ο κ. Νότης το διάβασε συγκινημένος.

— Κι' εκείνος Μαρίκα δεν ξέρεi τίποτε;
— Περίεργο το αίσθημά σου! Έχω διαβάσει πολλά μυθιστορήματα αγάπης, έχω ακούσει ώραιες ρομαντικές ιστορίες, έχω κι' εγώ αγαπήσει ή περιπτώσεις σου είναι μοναδική. Σε συγχαίρω Μαρίκα για το μεγαλείο της καρδιάς σου.

— Να σου πω Νότη: Είμαι ευτυχισμένη όπως αισθάνομαι. Όπου κι' αν είναι όπως κι' αν βρίσκεται οπκι κι' αν δημιούργησε οικογένεια σταδιοδρομία κανείς και τίποτε δεν πρόκειται να μου αφαιρέσει την αγάπη μου γι' αυτόν. Δεν περιμένω τίποτα. Δεν λυπάμαι που δεν το ξέρη. Το γάμο του κι' ή φίλια που μου δείχνει μαζί με τις λακωνικές κάρτες του είναι αρκετά για να ζω στο δικό μου κόσμο, Άγαπώ γενικά τη ζωή του.

— Σε θαυμάζω Μαρίκα. Στέκεις πεινυ ψηλά από όλους μας. Κάτι πρέπει όμως να γίνει. Κάτι που να ωθήσει το αίσθημά σου το υπερήφανο και ωραίο. Δεν πρέπει να μείνει στεγνή ή αγάπη σου, κάπως πρέπει να βοηθηθώ. Πώς; ούτε εγώ ξέρω.

— Νότη μου δεν πρόκειται τίποτε να γίνει. Το μόνο που σε παρακαλώ είναι να με αφήσεις να περιμένω. Πίστεψέ με Νότη θρίστω ευτυχία στην προσημνή.

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ μετά την συζήτηση αυτή ο κ. Λεμπέσης έφυγε για δουλειές του στην Αμερική, ήταν χημικός.

Η Έλληνική παροικία Ρουμελιωτών έδινε μια χοροεσπερίδα στα μέσα του καλοκαιριού σ' ένα πολύ καλό κοσμικό κέντρο της Νέας Υόρκης. Ο κ. Λεμπέσης με δυο συνοδείους του και με μια φιλική ελληνική οικογένεια είχαν πιάσει ένα τραπέζι σε περίοπτη θέση. Θά ήταν περασμένα μεσάνυχτα, το γλέντι βρισκόταν στο φέρτε του που πλησίασε την συντροφιά ο δόκτωρ Πάπας. Ο πιό ηλικιωμένος της συντροφιάς τον είδε απέναντι στο μπάρ σκιάθηκε και τον προσεκόλεσε στην παρέα. Όλοι τον δέχτηκαν με πολλή χαρά κι' έγιναν οι συστάσεις με τους τρεις ξενότερους Έλληνες. Ο δόκτωρ Πάπας ήταν ψηλός δεμένος με γκριζούς κρτάφους συμπαθέστατος παρά το φαρδύ επίδεσμο που είχε γύρω στο κεφάλι και στο καρπό του δεξιού του χεριού. Ευχαριστήθηκε για την γνωριμία με τους νεοφερμένους Έλληνες και πιό πολύ όταν έμαθε ότι ο κ. Λεμπέσης ήταν γαμβρός στο Γαλαξειδί. Ζήτησε συννόμη από την παρέα και τον έπηρε παράμερα μ' έναν άφελή αμερικάνικο τρόπο.

Με χαρούμενη διάθεση τον ρωτούσε για το Γαλαξειδί και πρώτα απ' όλα ποιά Γαλαξειδιωτοπούλα είχε πάρει.

— Την Έλενη Κουδουλάκη! είπε ο κ. Λεμπέσης.

— Κύριε, έχετε παντρευτεί μια εκλεκτή Γαλαξειδιώτισσα είναι φιλική και γειτονική μου οικογένεια; μιά πρέστε μου (συνέχισε βιαστικά) ή Μαρίκα τι κάνει; παντρεύτηκε;

— Ω, όχι.

— Όχι; Κι, είναι τόσο καλό κορίτσι!

— Ναί, Είναι μια κοπέλλα με εύγενική καρδιά. Άρνεϊται κάθε συζήτησι γάμου.

— Μά γιατί; γιατί;

— Κρύβει στη καρδιά της ένα άγνο αίσθημα για το πιό παιδικό της φίλο χωρίς εκείνος να το ξέρει.

Η μόνη της εύτυχια είναι 2—3 φιλικές κάρτες του τά χρόνο.

— Άσ ή καλή Μαρίκα ή χρυσή παιδική μου φίλη!

Τά τελευταία λόγια του συνομιλητού του δεν τά πρόσεξε ο κ. Λεμπέσης και συνέχισε:

— Το αίσθημά της δεν το ξέρει κανείς. Στεναχωρημένος μια μέρα που άρνήθηκε την πρόταση ενός πολύ φίλου μου — μεταξύ των τούων που την εξήγησαν την παρεκάλεσα αδελφικά να μου πηί τι συμβαίνει. Έπέμενα πολύ και μου άνοιξε την καρδιά της δίχως να μου πει τόνομά του. Ναιώθει ευτυχισμένη που τον αγαπά χωρίς να ελπίζει χωρίς τίποτε να προσδοκά...

Ο συμπαθής τραυματίας έφερε το χέρι του στο κεφάλι και το βλέμμα του έγινε βαθυστόχαστο.

—Κύριε φαίνεσθε αδιάθετος, μήπως σάς εκούρασα; Βλέπω ότι έχετε τραύματα μήπως πονάτε;

— Όχι. Μή ανησυχείτε κ. Λεμπέση ούτε πονώ ούτε κουράσθηκα. Με συγκινητικό ενδιαφέρον παρακολουθώ και συγκρατώ κάθε λέξη σας για την εξαίσια Μαρίκα. Άντι άπαντήσεως θά σάς πω τί μου συνέβη πρό είκοσι ημερών.

— Πρό δυο μηνών γνωρίσθηκα και άρραβωνιάσθηκα με μια ελληναιοαμερικανίδα. Η κοπέλλα αυτή παρά την φανταχτερή όμορφιά και παρ' όλο τον εξελιγμένον αμερικανικό άέρα που είχε δεν άγγιζε καθόλου την ψυχή μου. Έντελώς συμπτωματικά έγιναν (γνωριμία άρραβώνα) σ' ένα γλέντι φιλικό. Δεν την αγαπήσα. Δεν αισθανόμουνα καλά τον ρόλο του μνηστήρος. Μιά μέρα επιστρέφοντας από μια φιλική διασκέδαση — είμουνα λίγο ζαλισμένος από το παραπάνω ποτό — εκείνη επέμενε να τρέχω πολύ, σε μια σπρωφή έπεσα επάνω σ' ένα λεπτό δένδρο και κατόπιν σ' ένα τοίχο. Κτύπησα στο κεφάλι και μου έσπασε το χέρι. Η κοπέλλα κατέ μικροτραυματισμούς έπαθε έντελώς επιπολαίους. Παρέλειπα να πω ότι έπαθα συγχρόνως μια τρομερή διάσειση. Με μετέφεραν στο νοσοκομείο. Πόσες ώρες είμουνα στο βαθύ λήθαργο δεν ρώτησα.

Μόνον θυμάμαι ότι είδα και άκουσα.

— Σπύρο μου πονάς; γυρίζω και βλέπω την Μαρίκα Κουδουλάκη. Ήταν σκυμμένη επάνω μου και προσπαθούσε με το χέρι της να κλείσει την πληγή μου.

— Μαρίκα... έσύ... εδώ... μη... θά λερώσης τά χέρια σου.

— Καλλίτερα μου άπάντησε άρκει να σου περάση ο πόνος. Τά δόξαμαυρα μάτια της γέμισαν δάκρυα έγιναν μεγάλα, μεγάλια ώσπου τά έχασα... Μ' όλη μου την δύναμη τότε φώναξα: Μαρίκα, Μαρίκα! Η νοσοκόμα με χάιδεψε λέγοντάς μου αγγλικά. — Λάθος κάνετε κύριε δεν είναι κομμιά Μαρίκα εδώ. Η μνηστή σας είναι έξω να την φωνάξω; Πριν προφτάσω ν' άπάντησω την φώναξε. Ήλθε ή Κάθριν άκούμπησε στο κατώφλι της πόρτας μακρυά. Με ρώτησε πώς αισθάνομαι μου έστειλε ένα φιλι και μου έιπε σε τρεις ήμέρες θά ξανάλη γιατι θά πήγαμε ένα ταξίδι σε μια θεία της έξω από την Νέα Υόρκη.

Ξανάπεσα σε λίγο στο βαθύ ύπνο μου.

Είδα πάλι την Μαρίκα να σκύβει να χαιδέυη την πληγή μου και δακρυσιμένη να με ρωτά αν πονώ. Χάρηκα θυμάμαι που μπόρεσα να της πιάσω το χέχι. Μή φύγης, μη φύγης φώναξα παρακαλώντας...

Καλόκαρδη ή νοσοκόμος πάλι έλευθέρωσε το χέρι της από το σφιγγίμο μου και με συμπόνιοα έιπε:

— Κοιμηθήκατε κι' είδατε όνειρο. Είναι ή μητέρα σας ή Μαρίκα ή αδελφή σας ήθελα να ειπώ.

— Όχι είναι μια άγαπημένη παιδική μου φίλη. Άν ξανακοιμηθώ και φωνάξω το ίδιο όνομα μη μέ... ζυπνήσετε...

Σταμάτησε και κοίταξε διεισδυτικά τον κ. Λεμπέση. Ο τελευταίος έσπυεσε μ' ενδιαφέρον έκδηλο τώρα να ρωτήση.

— Κύριε... Σπύρο σάς λένε; Πήγε μου περισσότερα για σάς.

— Ναί, Σπύρο Παταγιαννάκη εδώ για συντομία με φωνάζουν Πάπας.

— Μά, Κύριε είμαι συγκινημένος που σάς γνωρίζω, έσμιξαν κι' οι δύο ανθρώματα κι' άπανωτά τά χέρια τους.

Ο Παταγιαννάκης κοίταξε τον Λεμπέση χωρίς να μπορη από την ταραχή να μιλήση. Κατάφερε με χαμηλομένη φωνή ύστερα να πηί.

— Επιτρέπατέ μου να σάς άπακαλώ φίλο μου και αδελφό.

— Κοι τά δύο κύριε Παταγιαννάκη με τιμούν.

— Άγαπητέ μου φίλε ή γνωριμία μας άπόψε ήταν θεόσταλη. Την Μαρίκα όπως την είδα στο βαθύ ύπνο των τραυμάτων μου, με τά γλυκά στοργικά και γεμάτα τρυφερότητα μάτια της πην... έρωτεύθηκα. Την σκεπτόμουνα κι' όταν συνήλθα από το ζύπνημά μου. Την άναζητούσα

κάθε στιγμή. Μου έλειπε λες κι' είχαμε ζήσει μαζί χρόνια και χρόνια. Έπιθυμούσα να κλείσω τά βλέφαρά μου για να την ξαναδώ. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι είχα πάθει. Τι μου συνέβαινε. Σήμερα που βγήκα από το νοσοκομείο πήγα και πήρα μια κάρτα — έψαξε την έσωτερική τσέπη του σακκακιού του την έβγαλε και την έδειξε στο κ. Λεμπέση — να της γράψω με δυο λόγια το πάθημά μου, «Άπόψε δεν είχα κομμιά διάθεση να ρθώ στο χορό και μάλιστα με τόσους επιδέσμους στο κεφάλι και στο χέρι, αν δεν επέμενε ο οικογενειακός φίλος κ. Πρέντζικας ο άρχηγός εδώ της συντροφιάς τον όποιον έκτιμώ και ύποληπτα πολύ.

Σταμάτησε λίγο και ο κ. Λεμπέσης χαμογελαστός του έιπε:

— Ήταν όλα κανονισμένα από την τύχη για να γνωρισθώμε.

— Άκριβώς. Και τώρα άποφάσεις! σ Ξεύρετε παίρνω άποφάσεις άμέσως για κάτι σοβαρό.

Στη ζωή μου με βοήθησε πολύ ή άποφασιστικότητα και ή πρωτοβουλία.

Θά ζητήσω άδεια δυο μηνών από την διεύθυνση του νοσοκομείου που εργαζομαι. Σε τρεις ήμέρες θά την έχω. Θά μεταδώ άεροπορικά στην Ελλάδα. Μετά την Άθήνα άμέσως την έπομένη θά φύγω για το Γαλαξειδί. Στους δικούς μου — την μητέρα μου και μια αδελφή παντρεμένη — δεν θά πω τίποτε. Την άλλη ήμέρα θά λάβετε έσεις κι' οι δικοί μου ένα τηλεγράφημα — «Άρραβωνιάσθηκα».

Μαρίκα — Σπύρος,

Χαίρομαι για το μοναδικό μεγάλο μου τώρα αίσθημα. Στη ζωή μου δεν είχα τίποτε ιδιαίτερο. Δεσμους προσωρινούς πολλούς με κοικλίστικα πρόσωπα και καλλίγραμμα σώματα με σεξ άδεια από το γλυκό συναισθηματισμό, άδεια από ψυχή και τρυφερότητα. Πέρασαν από κοντά μου χωρίς να μπουν μέσα στην καρδιά μου. Οι φίλοι μου με έλεγαν έγωϊστή, ψυχρό και άδιάφορο και μεγάλο ρεαλιστή.

Δεν μπόρεσα ποτέ να καταλάβω το σημείον αυτό του έαυτού μου. Κάτι περίμενα. Τι; διερωτόμουνα πολλές φορές τι ήθελα;

Έμενε άνεπαφη ή σκέψη κι' ή καρδιά μου για να χωρέσουν τον καλλίτερο άνθρωπο της ζωής μου όλης. Να αγαπήσουν την γλυκειά παιδική μου φίλη... τη Μαρίκα...

Με συγχωρείτε φίλε μου που μονολογώ επί τόσες ώρες — νοιώθω μια παράξενη χερά άπόψε συνέχισε ο Παταγιαννάκης.

Ο Λεμπέσης συνεπαρμένος από τον εύγενή άκράτη το συναίσθηματικό ένθουσιασμό του συνομιλητού του, δεν άπέκρυψε ένα δάκρυ χαράς που κύλησε γρήγορα κι' έπεσε μέσα στο ποτήρι της σαμπάνιας που έπιναν στην ύγεια της Μαρίκας:

— Με την μνηστή σας ή άπέγινε; ρώτησε στο τέλος.

— Χωρίσαμε πολύ φιλικά. Της έιπα ότι έπιθυμία των δικών μου είναι να παντρευτώ στην Ελλάδα. Την ευχαρίστησα και θέλησα να μιλήσω στους γονείς της. Δεν δέχθηκε με κανένα τρόπο. «Τη ζωή μου και τις σχέσεις μου τά κανονίζω εγώ κι, όχι οι γονείς μου» έιπε. Άκολουθως μου διηγήθηκε πόσο χαρούμενα πέρασε στής θείας της στο διάστημα που ήμουνα στο νοσοκομείο — δυο φορές με έπεσκέφθηκε — και την έπομένη ήλθε και μου γνώρισε τον καινούργιο άρραβωνιαστικό της. Όλα έγιναν πολύ Αμερικάνικα!

Η δεκάτη τρίτη Αυγούστου έγερνε προς την δύση της. Το δυνατό έβδομαδιαίο σχεδόν μαϊστράλι είχε παραχωρήσει τη θέση του στο δροσερό μελτέμι. Η δειλζίνα άραξε κι' οι επιβάτες πήραν το δρόμο για τά σπίτια τους.

Ο Σπύρος Παταγιαννάκης ύστερα από τά πρώτα καλωσορίσματα της άγοράς έφτασε γοργά στο σπίτι του χαιρετώντας πρόσχαρα τις γειτόνισσες που είχαν βγει στα πεζούλια έξω για δροσιά. Ξελεύθωσε τη βαρεία πόρτα που από την κλεισούρα άνοιξε τρίζοντας. Άνέθηκε επάνω άνοιξε την μπολκονόπορτα κι' έρριξε μια ματιά στο κουδουλακέϊκο. Ήταν κατ'άκλειστο από την επάνω πλευρά.

Μια στιγμιαία λύπη πέρασε από την καρδιά του μήπως έλειπαν.

Κατέβηκε πάλι τράβηξε την μικρή πόρτα του κήπου κι' ανέθηκε στη γάρικη κορομηλιά. Κρύφτηκε στο πυκνό φύλλωμά της όσο καλλίτερα μπορούσε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ Δεκέμβριος. Μετά, μας, που τά παιδιά των, οι σύζυγοι μεγάλης λαμπρότητας και θρησκευτικής ευλαβείας ή πατρίδα μας γιόρτασε τη μνήμη του πολιούχου μας, του Αγίου Νικολάου, του προστάτου των ναυτικών μας, τον άγιον που λατρεύει και ύμνολογεί, σε κάθε δύσκολη στιγμή του βίου του, τον άγιον που στην σεπτήν του εικόνα καθημερινώς γονατίζουν προσφέροντας τά δάρα των συμπολιτών

γιας έσπερινός ύφ' όλου του Κλήρου και των ιεροψαλτών, έν μέσω θρησκευτικής μυσταγωγίας, το δε τροπάριον του άγιου έψαλλον όλοι οι έκκλησιαζόμενοι. Την έπομένην, ένδ ό Ναός ήτο σημαιοστόλιστος, καθώς και όλα τά καστατήματα και τά όρμουνα πλοία, έτελέσθη ή θεία λειτουργία, παρισταμένου πλήθος κόσμου, έντοπίων, ξένων και από τά γειτονικά χωρία. Τάς άπογευματινές ώρας έγένετο περιφορά της Εικόνας ανά την πόλη. Την εικόνα υπεβάσταζον οι ναύται του Λιμεναρχείου μας και της Ίτεας, με επικεφαλής τους ύπαξιω-

«Τό Γαλαξειδί»
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ Καραϊσκού 111 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μηνιαία έκδοσις
Υπεύθυνος Κατά τó καταστατικόν τó Διοικητικόν Συμβούλιον τού Συνδέσμου. Βασ. Γεωργίου Α' 2. Πειραιεύς
Υπεύθυνος Τυπογραφείου Νικολ. Φραγκούλης Βασιλέως Κωνσταντίνου 21

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΡΟΚΑΛΑΜΟΣ
Δικηγόρος έν Άθήναις
όδός Σόλωνος 107
τηλέφ. 633.997

ΠΑΝΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Έφετος οργανούται υπό του Συνδέσμου μας χορευτικών τέιων εις τὸ Κέντρον Καλαμπόκα τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1966 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 5 μέχρι 9ης ἑσπερινῆς.

Μεγάλῃ αἴθουσα χοροῦ. Μουσικὴ - Ὀρχήστρα πλήρης Λαζάρου Ἀρχοντίδῃ καὶ κλαρίνο Βασ. Σικελιώτῃ. Πλούσιον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα πλήρες ὡς τὸ νυκτερινόν. Ἰκάρος. Ζωζὼ Σαπουνητζῆ, Μουζῆς, Λυγνός, Τάσος Γιαννόπουλος, Καίτη Ντένις, χορευτικὰ Χρ. Κιράνης, τραγούδι Πάνοσ Κόκκινος καὶ ἄλλοι.

Τοῖς κομπλέ ἐπηξημένον εἰδικῶς διὰ τὴν συγκέντρωσιν μας. Γάλα - βούτυρον - μαρμελάδα - κέικ-φρυγανιές - μπισκότα - ἕνα ἐξαιρετικὸ γλύκισμα. Τιμὴ μετὰ φιλοδωρημάτου δραχμαὶ 45. Θὰ κοποῦν βασιλόπιττα ἐπαρκεῖς δι' ὄλους μὲ χρυσοῦν νόμισμα ἐκάστη διὰ τοὺς τυχεροὺς ὡς καὶ ἄλλαι ἐκπλήξεις. Συγκοινωνία μὲ τὸν ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον στάσις Ἀνω Πατήσια ὡς καὶ τρόλλεϋ καὶ λεωφορεῖα τῆς ὁδοῦ Πατησίων τέρμα ἢ στάσις Καλαμπόκα μετὰ τὴν Ἀλυσίδα. Χῶρος ἐπαρκὴς πρὸ τοῦ κέντρου διὰ παρκάρημα τῶν Ι.Χ. Αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς πρέπει νὰ γίνουσι ἐγκαίρως διὰ κλείσιμον θέσεων καὶ μὲ σύγχρονον δῆλωσιν τυχόν προτιμήσεως τῆς παρέας τὴν ὅποιαν θέλουσι οἱ δηλοῦντες ἵνα κλεισθῶσι ἀνάλογα τραπέζια. Τηλ.: Γραφεῖα Συνδέσμου 423.528, 9 - 1 μ.μ. Ἰωάννα Δεδούση 819.640, 4 - 6 μ.μ. Ἀσημίνα Μερντζοῦ 884.022, 9 - 1 μ.μ. Γεώργιος Μακρῆς 421.457 καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν, Γεώργιος Μητρόπουλος 810.722, 1-2 μ.μ. καὶ 5-6 μ.μ.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπεφασίσθη ἡ ἀγορὰ πετρελαιοαντλίας ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν

Πῶς θὰ διατίθεται

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

« Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον Κοινότητος Γαλαξειδίου

Γαλαξειδιον

κ. Πρόεδρε,

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν εἰσηγήσεώς μου, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ἡ δαπάναις τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου ἀγορὰ Πετρελαιοαντλίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς καὶ ἡ προφορὰ ταύτης πρὸς τὴν ὑπετέραν Κοινότητα καὶ τὴν Πόλιν. Ἐσφαικείμενον σημείωμα τὸ ὅποιον περιγράφει λεπτομερῶς τὴν ἐν λόγῳ ὑπὸ διαπραγματεύσειν ἀγορὰς ἀντλίας ὡς καὶ τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους θὰ χρησιμοποιοῦται αὕτη. Ἐπὶ τούτοις ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως μᾶς γνωρίσητε τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Κοινο-

κοῦ Συμβουλίου ἀποδοχῆν τῆς δωρεᾶς, τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς Φιλοσοφικῆς καθ' ἣν θὰ διατίθεται ἡ ἀντλία καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας ταύτης, τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τῆς Κοινότητος τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς δωπάναις ταύτης λειτουργίας τῆς ἀντλίας (χειρισμός, καύσιμα κ.λ.π.) διὰ πυρρόσβεσιν, κατάρρευμα καὶ πότισμα καὶ τὴν κατασκευὴν συνδετήρων τοῦ ὑδρευτικοῦ δικτύου μετὰ τῶν εἰδικῶν σωλήνων τῆς ἀντλίας, διὰ τὴν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ διοχέτευσιν καὶ ἐκτόξευσιν τοῦ ὕδατος εἰς ἃ σημεῖα ἐγκρίκει ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχή.

Ἐν ἀναμονῇ ἀπαντήσεώς σας ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀγοράν.

26—11—65

Μετὰ Τιμῆς

Ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀναμένεται ἀπάντησις

ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 23—28 τοῦ Καταστατικοῦ Καλούμεν

Τὰ μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Ὀμίλου Γαλαξειδίου εἰς τὴν τακτικὴν ἐπισημὴν Γενικὴν Συνέλευσιν 5ην κατὰ σειράν διὰ τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1966 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆν καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου ἐκδρομῶν «Φυσιολάτρης» Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση ἀριθ. 10.

Θέματα

- 1) Ἐπικύρωσις πρακτικῶν προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως. 2) Λογιστικὰ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3) Λογιστικὰ τῆς Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως 1965.

4) Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ 1966.

5) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1964

6) Ἐκλογὴ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ μὲ τὰ αὐτὰ θέματα ἀνευ ἄλλης προσκλήσεως, θεωρουμένη ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ οἰονδήποτε ἀριθμὸν παρόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15ῃ Δεκεμβρίου 1965.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΝΙΚ. ΒΛΑΜΗΣ Δ. Α. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΝΟ

ΤΙΜΑΤΑΙ Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Κ. Μ. ΠΕΤΡΟΥΛΗΣ

Τὸ ναυτικὸν μετᾶλλον θὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν κ. Μάνθον Πετροῦλην, ἐπίτιμον γενικὸν γραμματέα τῆς Π. Ν.Ο., διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τοὺς Ἕλληνας ναυτικούς κατὰ τὴν μακρὰν θητεῖαν του ὡς γεν. γραμματέως τοῦ ἀνωτέρου ναυτεργατικῶν συνδικαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν.

Ὁ κ. Μάνθος Πετροῦλης ἀνωμόσθη ἐπίτιμος γενικὸς γραμματεὺς τῆς Π.Ν.Ο. ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Πανναυτικοῦ Συνεδρίου.

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΜΑΜΑ

Τὴν 8 τρέχοντος μηνὸς ἐστήθη ἐπιθῶρον ἡ προτομὴ ἐκ μαρμάρου τοῦ εὐεργέτου τῆς Πόλεως κας Νικολάου Μάμα εἰς τὴν δμάνυμον Πλατεῖαν. Ἡ προτομὴ ἀποτελεῖ ἔργον τῆς διακεκριμένης Ἀθηναίας γλύπτρις Λουκίας Γεωργαντῆ γνωστῆς καὶ ἀπὸ πολλὰ ἄλλα γλυπτὰ ἔργα. Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ποῦ ἀποδίδει πλήρως τὴν μορφήν τοῦ Μάμα.

Τὴν μεταφορὰν παρῆκολούθησεν ἡ ἰδίᾳ ἡ γλύπτρια ἦτις καὶ ἐπεστάτησε μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν τοποθέτησιν. Ἡ δαπάνη τῆς προτομῆς κατεβλήθη ἀπὸ τὸ παρά τῆ Κοινότητι ἰδιαίτερον κεφάλαιον τοῦ Μαμεῖου Κληροδοτήματος πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου καὶ τὴν Κοινοτικῆν Ἀρχὴν ἐφείλεται ἔπασιος διὰ τὴν ὥρασαν ὀμπευσιν τῆς τιμῆσεως τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἁγίου Νικόλαος Γαλαξειδίου

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1965 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν Γαλαξειδίῳ καὶ ἐν τῷ Καφενεῖῳ Καμύση ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι ἀκίνητα κτήματα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἁγίου Νικόλαος ἦτοι: 1) Μία οἰκία διόροφος, κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Ποταμάκι, μὲ ποσὸν πρώτης προσφορᾶς δραχμῶν 80.000 καὶ 2) Μία οἰκία ἡμιδιόροφος, κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Κάρκαρος, μὲ ποσὸν πρώτης προσφορᾶς δραχμῶν 30.000 καὶ εἰδοποιούνται οἱ βουλόμενοι νὰ προσέλθωσιν εἰς πλειοδοσίαν.

Ἐν Γαλαξειδίῳ τῆ 30ῃ Νοεμβρίου 1965.

Ο Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Ἱερεὺς

ΝΕΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ

Ὁ κ. Γεώργιος Κουτσουλέρης, υἱὸς τοῦ φίλου συμπολίτου πλοίαρχου κ. Εὐθυμίου Κουτσουλέρη, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν του διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἀπολυτήριον, ἐνεγράφη εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ συμπολίτης κ. Τάσος Κομπούρης ἠγόρασε πολυτελεῆς ἀγοραῖον αὐτοκίνητον 6 θέσεων. Διὰ πληροφῆρας ἐνοικιάσεως τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς ἐπέλεσιν ταξιδίων Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Γαλαξειδίου, τηλέφωνον 475.072 καφενεῖον Π. Σκαφτοῦρου Ἁγίου Σπυρίδωνος 14 ἐν Πειραιεῖ.

Αἱ δωρεαὶ Ἀσυρμάτου καὶ Ραντάρ τοῦ ἐφοπλιότου κ. Ἀντ. Παπαδάκη πρὸς τὸ Λύκειον Γαλαξειδίου

Μετὰ πολυμύθους, ἀπὸ τοῦ παλινοῦ νοσητείας καὶ γρεφειοκρατίας ἐλθόντος Φεβρουαρίου προσπάθειαι καὶ ταλαιπωρίας μὲ τὰς ἀλληλοδιαδόχως αἰτούμενας ἀδείας ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα Παιδείας, Συγκοινωνιῶν, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, Τραπεζῆς Ἑλλάδος κτλ. ἦλθον ἐν κατακλείδι τὰ Τελωεῖα Πειραιῶς νὰ μᾶς δηλώσωσι ὅτι δέον ἀπαραίτητος ὅπως καταβληθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐπιβληθεῖς ἐσχάτως φόρος κύβλου ἐργασιῶν. Ἐν τούτοις αἱ δωρεαὶ αὐταὶ εἶχον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς χαρακτηρηθῆ ὡς περιουσία τοῦ Δημοσίου μὲ ἀποκλειστικὸν ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν, ὡς τὰ πρὸς τὰ Τελωεῖα ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας «περὶ χορηγήσεως ἀτελείας εἰσισαγωγῆς τῶν διὰ τὸ Ἰν. Λύκειον Γαλαξειδίου... καθὼς τὸ ἀνωτέρω Γυμνάσιον εἶναι Δημόσιον καὶ συνεπῶς αἱ ἐν λόγῳ συσκευαὶ ἀπατελοῦν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου» καθὼς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν «Χορηγήσις ἀδείας ἐκτελωνισμοῦ καὶ καταποχῆς συσκευῶν Ἀσυρμάτου καὶ Ραντάρ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰν Λυκείου Γαλαξειδίου ἀπαγορευομένης τῆς θέσεως αὐτῶν εἰς λειτουργίαν δι' ἄλλον σκοπὸν» κτλ. κτλ.

Ὁ περίφημος αὐτὸς φόρος «κύβλου ἐργασιῶν», παρὰ τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐνεργείας τοῦ Συνδέσμου μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ συμπαραστάσιν πρὸς τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τελικῶς δὲν ἀπεφεύχθη, ἀλλὰ κατεβλήθη εἰς τὸ ἀκέραιον ὑπὸ τοῦ δωρητῆ κ. Παπαδάκη!! Οὕτω καταρβώθη τέλος — πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς κρατικῆς μας στενοκεφαλίας

Ἐπομένως ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἡ δημιουργία καταλλήλου χώρου εἰς τὸ Γυμνάσιον Γαλαξειδίου πρὸς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῶν ἀνωτέρω συσκευῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ Ἐφοπλιότου κ. Κωνστ. Λαιμοῦ δωρηθείσης Γυροσκοπικῆς Πυξίδος, διὰ τὴν ἀνετον ἐκπαιδευτικὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ναυτικοῦ Λυκείου μας.

Ἐπομένως ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἡ δημιουργία καταλλήλου χώρου εἰς τὸ Γυμνάσιον Γαλαξειδίου πρὸς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῶν ἀνωτέρω συσκευῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ Ἐφοπλιότου κ. Κωνστ. Λαιμοῦ δωρηθείσης Γυροσκοπικῆς Πυξίδος, διὰ τὴν ἀνετον ἐκπαιδευτικὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ναυτικοῦ Λυκείου μας.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ ΡΑΝΤΑΡ

«Λυκαίερην Γύζην Γαλαξειδιον Ἀσύρματος ραντάρ ἐννέα τεμάχια φθάνον αὐτοκίνητον 35954 Δευτέρων πρώτων παρακαλοῦμεν ἀποστείλατέ μας χωριστὴν δῆλωσιν παραλαβῆς

καταχωρίσιν βιβλίου ὕλικου διὰ Β' Τελωνεῖον Πειραιῶς τέσσαρα ἀσυρμάτου χωριστὴν Ζ' Τελωνεῖον πέντε ραντάρ εὐχαριστοῦμεν. Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν»

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν 30 τοῦ ἐπομένου μηνὸς Ἰανουαρίου 1966 καὶ ὥραν 11ην π.μ. συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τοῦ Συνδέσμου μας συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου. Ἡ ἐφετινὴ Συνέλευσις θὰ εἶναι ἐνδιαφέρουσα διότι πλὴν τῶν θεμάτων ταμειακῆς οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς λογιστικῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἔργων τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν τελευταίαν θητεῖαν τῆς Διοικήσεως, θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ διὰ λόγους ἀνανεώσεως παρὰ τῆς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἐκλογὴν νέων Μελῶν. Πρὸς τοῦτο, παρακαλοῦνται, ὅσοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ προσφέρουν πραγματικὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Σύνδεσμον καὶ τὴν ἐφημερίδα μας, νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως καὶ μέχρι 20 Ἰανουαρίου 1966 ὅτι προτίθενται νὰ μετᾶσχῶσι ὡς ὑποψήφιοι εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας.

πρώτην φορὰν εἰς Γαλαξειδιωτικὸν ἔδαφος ἦτοι χάριν πατριωτικοῦ συμβολισμοῦ εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Παλαμηδίου καὶ Ροδόπης αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Καλιφέρνη» τοῦ Μαμεῖου Κληροδοτήματος. Ἡ μετάβασις μὲ τὰ λεωφορεῖα ὠρολογίου — Ὑπαπαντῆς στάσις κινηματογράφου «Καλιφέρνη». Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κατερχόμενοι μετὰ τὸν ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον θὰ ἐπιβιβάζωνται εἰς τὰ λεωφορεῖα ποῦ σταθμεύουν εἰς τὴν ὀπίσθιαν πλευρὰν τοῦ Μεγάρου τοῦ ἠλεκτρικοῦ πρὸς τὴν παραλίαν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Σύνδρομα ἐτησίως ἐσωτερικοῦ δρχ. 50 καὶ ἐνιασίως μετὰ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς τοῦ Συνδέσμου δρχ. 100. — Γαλαξειδίου δρχ. 30. — Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6 ἢ δρχ. 180. — Ἐμβάσματα Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν κ. Γεώργιον Μακρῆν, Καραϊσκού 111.

νηφιστὴ: Ηλίας Π. Κουμαροῦλης